

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Historiske Psalmer og Riim til Børne-Lærdom

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Historiske Psalmer og Riim til Børne-Lærdom", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 39. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1832_502A-txt-shoot-idm2312.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Kong Manasse.

No. 8.

Mel. Rind nu op i Jesu Navn.

- 1 **E**r der Nogen, som vil see
Alle Synders Røver-Kule,
Alle Lysters Slange-Hule,
Fordum sine Tidens Vee,
Som dog blev et evigt Minde
Om Guds søde Naade-Favn,
O, da er jeg her at finde,
Jeg, Manasse er mit Navn.
- 2 40Har man udi noget Land,
Gjennem hele Verdens Rige,
Vidst om saadan En at sige,
Saadan en forhærdet Mand!
Hedninger, som Gud har drevet
Fra mit Folkes Ansigt bort,
Aldrig har saa ilde levet,
Som Manasse haver gjort.
- 3 Staale-hærdet var mit Mod,
Kunde mig i Hjertet fryde,
Naar jeg saae min Stad at flyde
Af uskyldigt Mande-Blod;
Alle Grændser, Maal og Maade
Mine Synder overgik,
Tænker nu, jeg fik dog Naade,
Jeg, Manasse, Naade fik!
- 4 Hvad min Fader kasted' hen
Af den Afgud Baalims Høie,
Bygde jeg for hver Mands Øie
Mod vor Herre op igjen,
41Gik i Satans Baand og Lænke,
Under Vredens svare Dom,
Hvordan kan I troe og tænke,
At Manasse dog undkom?
- 5 Der jeg kom i megen Nød,
Der jeg sad i Baand og Lænke,
Da begyndte jeg at tænke
Paa mit Liv og paa min Død,
Da Samvittigheden krysted'
Hjertet med sin Kæmpe-Haand,
Saa det knust mig laae i Brystet,
Ynket af nedslagne Aand.
- 6 Hvad jeg da for Angest led,
Det er meer end jeg kan sige;
Gud skee Lov i Himmerige,
Som min Jammer ene veed,
Som mig rev med Hænder stærke
Ud af Døds og Mishaabs Favn,
Og sin Naades Kjende-Mærke
Satte paa Manasse Navn!
- 7 42Ingen tænke nu, fordi
Jeg har fundet Himlens Ynde,
At paa Naade man kan synde,

Og for Straffen dog gaae fri;
Hvo Guds Naade vil misbruge
Til at synde frækt og trygt,
Ham vist Svælget skal opsluge,
Som indskjød Manasse Frygt!

8 Hvo der af mig lære vil,
Lære Naaden høit at skatte,
Lære Naaden ret at fatte,
Mens der end er Naade til;
Sukke, bede, raabe, skrige
Om Guds Naade ret at faae,
Gjøre Vold paa Himmerige,
Som da jeg i Støvet laae!

9 O, hvor er vor Gud dog mild!
Ei til Trodsighed at taale,
Dertil har Han Lynets Straale
Og en evig Lue-Ild;
42Men, vil Nogen sig omvende,
Faaer han Naade vist og sandt,
Naade, uden Maal og Ende,
Naade, som Manasse fandt.

10 Derfor vil jeg raabe ud
Mod de fire Verdens Hjørner:
O, I Folk, som Gud fortørner,
Saadan sød og naadig Gud,
Vender om, at Han kan vise
Eder Naadens søde Favn,
Vender om, at I kan prise
Med Manasse Herrens Navn!